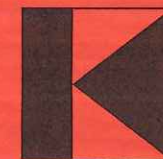

KOLPING
zpravodaj

4/97

Zpravodaj Kolpingova díla České republiky
Září 1997

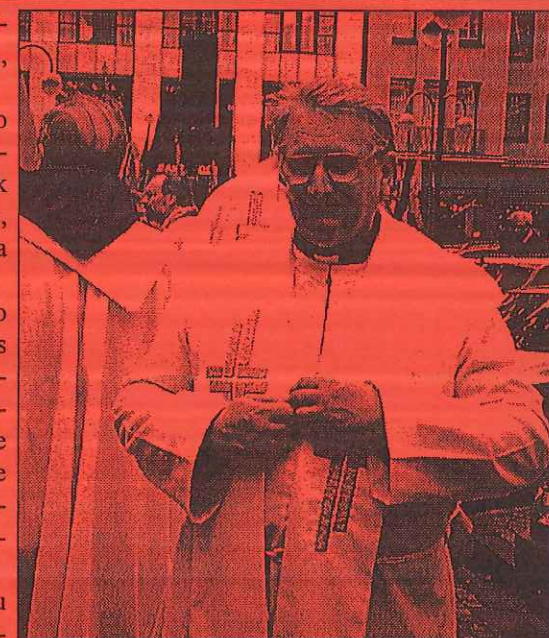
Povodeň

V době Kristově byly také přírodní katastrofy - bouře, sucha, cyklony, povodně.

Děje se to stále, jenže nás to obvykle zajímá tak málo, jako války na jiném kontinentu. Člověk zprávu vyslechne nebo přečte, řekne si: „To se stává“ a třeba klidně zasedne k bohatému stolu.

Ani to Kristovo podobenství o domech na písku a na skále nás někdy ani nepřiměje k tomu, abychom zkontrolovali základy stavby svého života, nezamysleli se nad tím, na jakých základech je postavena naše dnešní nová společnost a co tedy můžeme očekávat.

A stalo se, že to přišlo i u nás, někdo je postižen více, někdo méně, ale dotýká se to všech. Ti, co jsou postižení více si to zavinili nebo nezavinili stejně jako ti, kterých se to netýká.

Poznáváme, že i nám se může stát, že budou padat naše hmotné domy na horách i v dolínách. A je potřeba si položit otázku: Na co vlastně v životě

spoléhám, na čem stojí moje životní jistoty. Je to: Majetek peníze, pojištění, zdraví, vlivní přátelé, vlastní schopnosti, vzdělání....?

Jistě všechny kladné hodnoty jsou potřebné a také jsou Božími dary, které někdy považujeme za tak samozřejmé, že si bez nich nedokážeme život představit.

A přece letošní povodně jsou připomínkou, že také člověk nemusí mít nic. Pokud by stála pouze na hmotě a konsumismu naše lidská jistota, je situace zoufale bezvýchodná. Pokud jsme dokázali stavět svůj život na Božím slově, na víře a doufání v Boha vycházející ze vzájemné lásky, pak je to sice ztráta smutná, ale neztrácí se smysl života a důvod dál žít.

A tak věnujme chvíli zamyšlení a třeba si napišme pořadí hodnot, o které v životě usilujeme a srovnáme to s Kristovou radostnou zvěstí. A závěrem.

Vytvářejme poctivě v životě kladné hodnoty, ale nezapomínejme, že jsme Boží děti. A všechno máme jen jakoby půjčené od našeho Otce. A také ať jsou naše oči otevřené pro ty, kteří tak naléhavě potřebují naši pomoc.

A co po prázdninách

Jsme odpočatí? Tedy do nové práce po vzoru Adolpha Kolpinga.

V září i říjnu se zamysleme, zda náboženské vzdělávání, třeba podle nového katechismu či podle nových encyklik svatého Otce, zejména sociálních je nedílnou částí činnosti naší každé Kolpingovy rodiny a zda tam má neza-

stupitelné místo i společná modlitba.

Velké poslání i úkol je také ve farním společenství. Práce v Kolpingově rodině neodvádí z farnosti, ale má být zaměřena k pomoci v činnost farního společenství podle přání Otce faráře.

Konzultujme možnost pomoci s duchovním správcem a poprosme ho o duchovní vedení s tím, že vy zase pomůžete jemu. Nezapomeňme také na děti, nestačí jen prázdninový tábor, je třeba vytvořit společenství i během školního roku. Také apoštolát dobré knihy má velký význam i dnes.

Než svěříme děti a mládež do některého společenství, byť by to bylo při kostele a vyvíjelo velmi horlivou činnost, vede-li ho laik, zjistěte si nejprve jeho mravní profil, minulost a předchozí zaměstnání. Zde nelze nic riskovat. Jsou velmi zlé zkušenosti a mnohdy se zkraje nic nepozná. Škody jsou potom nenapravitelné. Vlci draví totiž chodí v beránčím rouchu. Mnoho radosti, Boží pomoc a nadpřirozenou moudrost Ducha svatého pro každé rozhodování v práci v Kolpingově díle přeje a vyprošuje O. Tišek

Modleme se denně:

Svatý Michaeli, archanděli, braň nás v Boji proti zlobě a úkladům ďábovým. Kníže nebeského vojska, svrhni božskou mocí do pekelné propasti satana a zlé duchy, kteří usilují o zkažení duší.

O. Tišek

Na Slovensku založen Centrální svaz

Po dvouleté přípravné práci byl dne 14.6.1997 založen Centrální svaz Kolpingova díla na Slovensku.

Shromáždění, které se konalo ve starobylé a krásné Trnavě, se zúčastnila asi stovka delegátů a hostů. Bylo zde zastoupeno Mezinárodní Kolpingovo dílo generálním sekretářem Hubertem Tintelottem, svazy Německa, Rakouska, Polska, Maďarska a České republiky. Zvláštní pozornosti se těšili zemský předseda Hans Stadler a zemský sekretář Stephan Geisler z Bavorska, kteří se zvlášť zasloužili o rozšíření Kolpingova díla na Slovensku.

Celé jednání bylo rozšířeno do tří dnů, čímž byl vytvořen dostatečný prostor jak pro pracovní náplň, tak i pro vzájemnou výměnu názorů, zkušeností, navázání osobních vztahů a kulturní a společenský program. Význam této události pro věřící i veřejnost na Slovensku potvrdil svou přítomností biskup Tondra, který se aktivně podílel na všech jednáních a bohoslužbách. Ve svých vystoupeních vyslovil jasný požadavek, aby kněží své věřící povzbuzovali k aktivní práci ve společnosti a politice, k vnášení křesťanských postojů do veřejného života.

Jedenáct Kolpingových rodin, které v současné době na Slovensku existují, postupně představilo svoji práci. Úctyhodná je především práce s malými dětmi. Dále se představili jednotliví kandidáti do centrálního představenstva, jejich následná volba pak probí-

hala tajně a jednotlivé Kolpingovy rodiny měly možnost navrhnout své kandidáty.

Přestože bylo z čeho vybírat, protože v Kolpingově díle na Slovensku je zapojeno mnoho schopných a pracovitých lidí, proběhla volba důstojně a v atmosféře vzájemné důvěry. Představenstvo tvoří předseda a jeho dva zástupci, duchovní správce, zástupci pro mládež, rodiny, sociální otázky, media a pokladník. Placeným sekretářem zůstává PhDr. Margita Marková, předsedou se stal Ing. Jan Fígel, podpředseda KDH a poslanec Národní rady SR, 39-letý otec 3 dětí z východního Slovenska. Ostatní členové představenstva jsou ženy i muži, mladší i starší, většinou odborníci v daném oboru.

První předseda Kolpingova díla na Slovensku se odhodlaně ujal svého úkolu a ve svém úvodním vystoupení kromě jiného prohlásil: „Usilovali jsme o svobodu, ale zapomněli jsme, že jejím základním projevem je současně i zodpovědnost. Naším současným úkolem je změnit myšlení člověka - křesťana, aby se nebál vzít veřejné věci do svých rukou. V politice a veřejné správě mají nepoctiví lidé právě tolik místa, kolik jim ho uvolníme. Budeme-li vycházet ze svého křesťanského přesvědčení a opírat se o Krista, nemusíme se veřejné práce bát. V německém parlamentu je 50 poslanců členy Kolpingova díla.“

Během jednání bylo navrženo listopadové setkání duchovních správců Slovenska, České republiky a Polska, spojené s rekolekcí. Biskup Tondra zde přislíbil svoji účast, ale vyzvány byly všechny zúčastněné země, aby se pokusily získat vhodné referující odborníky.

Přejeme Kolpingovu dílu na Slovensku, aby i v dalším období zůstávalo tak dobré, jako je na počátku své činnosti.

zapsala Jana Zemanová

Pařížské setkání

Mladí přátelé !

Někteří z Vás prožili jistě nezapomenutelná setkání se sv. Otcem v Paříži. Prosíme, pošlete nám svoje zážitky, dojmy i fotografie a rozdělte se s námi o podněty k duchovnímu růstu. Některé vaše příspěvky uveřejníme k povzbuzení všech.

Děkuje Otec Tišek.

Posloucháte Radio Proglas ?

Je to křesťanské radio. Vysílá 20 hodin denně již na třech frekvencích a je slyšitelné téměř na celé Moravě a i v části Čech, zejména v Hradecké diecézi.

Některé Kolpingovy rodiny již využili možnosti seznamování veřejnosti s principy práce Kolpingova díla.

Využívejte i možností oznámit konání různých duchovních a ušlechtilých akcí a také můžete použít pořadu vzkazy, denně od 16 do 16.30 a vstoupit přímo do vysílání telefonem číslo 05/43217242 se vzkazem pozvánkou či sdělením.

Pro děti a mládež je každou neděli od 10.50 do 11.55 soutěž pro děti zvaná Proglaso. Otázky obvykle připravuje a někdy i sám uvádí Otec Tišek, duchovní vůdce Kolpingova díla ČR.

Adresa je: Radio Proglas - Barvičova 80 60200 Brno tel 05/43217241 nebo 05 43217243.

Internet : www.proinfo.cz

Vysílač a frekvence jsou:

Svatý Hostýn	90,6 MHz
Praděd	90,3 MHz
Brno Hády	107,5 MHz

Mírové vandrování, tentokrát Švýcarskem

Mezinárodní Kolpingovo dílo udržuje více než 30 let pěknou tradici: je to každoroční vandrování v některé ze členských zemí. Smyslem této činnosti není ani tak sportovní výkon, jako spíše názorová demonstrace základního smyslu Kolpingovy rodiny: mladí a staří, ženy, muži a děti různých povolání a v tomto případě i národností, společně překonávají těžkosti, které je na trase čekají, vzájemně se cestou podporují a povzbuzují. Je zde dostatek prostoru pro vzájemné sblížení a výměnu zkušeností.

Čeští Kolpingové byli poprvé pozváni v loňském roce do překrásné krajiny Jižního Tyrolska. Tyrolanům vyšlo vstříc i počasí, takže celá akce opravdu neměla chybu: silná účast (asi 500 lidí), dokonalá organizace, občerstvovací stanice s dostatkem dobrého jídla a pití, mše svatá na zahájení i ukončení, večerní kulturní program, návštěva pozoruhodných míst cestou (kláštery, lesní křížová cesta s kaplemi světců různých národů, vinařský podnik s možností ochutnávek) a nakonec i přítomnost televize.

Proto jsme nechtěli chybět ani letos, v trochu drsnějším Švýcarsku. Organizačnímu štábu tentokrát nepřálo počasí, ale nejen proto byla účast poněkud slabší: Švýcarsko je drahé, a tak se sešlo asi 200 vandrovníků. Naše skupina si mohla dovolit účast jen díky dotaci švýcarského centrálního svazu.

Dopravu tam i zpět perfektně zajistil Pavel Bárta žďárským tranzitem, ubytování jsme byli skromnější, ale v perfektní čistotě turistické ubytovny, vysoko nad krásným jezerem Wallensee. I tentokrát jsme cestou poznávali krásnou vysokohorskou přírodu, jezera, poutní místa, cestovali jsme lodí, vlakem i lanovkou, zažili bezprostřední společenskou zábavu, kam se dostavilo celé představenstvo domácího centrálního svazu pozdravit účastníky, a kde jsme si mohli vyzkoušet i hru na alp-

Nádherná alpská příroda byla jako stvořená pro Mírové putování.

ský horn. I počasí se stále lepšilo, takže jsme se dočkali i krásných výhledů za slunného počasí. Některé naše studentky se dokonce nechaly nastalými vedry zlákat ke koupání v jezeře, dříve než je domorodci stačili varovat: jezero Wallensee je totiž nejstudnější ve Švýcarsku a teplota vody nepřekračuje 10° Celsia. Zasloužily si proto všeobecný obdiv.

I přes nepřízeň počasí se do Švýcarska sjelo na 200 vandrovníků.

My jsme naopak obdivovali výkony nejstarších účastníků, jejichž věk se pohyboval okolo 80 let. Zástupce pořádající Kolpingovy rodiny jsme nakonec odměnili symbolickými botičkami z kůže a přislí-

bili jsme účast v příštím roce. Srdečně zveme i Vás, tentokrát do místa v německé diecézi Osnabrück.

Zapsala Jana Zemanová, KR Praha 8

Česká skupina se právě chystá k náročnému výstupu na Mont Blanc. Vedoucí výpravy Jana Zemanová se právě rozcvičuje a Pavel Bárta (vlevo vzadu) se mračí, protože byl jednomyslně zvolen vlajkonošem.

Dětský tábor Svratka 97

I při nástupu před odchodem na výlet panovala tak jako po celý tábor skvělá nálada.

Letní dětské tábory, pořádané Centrálním svazem Kolpingova díla ČR mají již několikaletou tradici, kterou jsme neporušili ani letos. Stejně tak jsme neporušili tradici pořádání těchto táborů v krásné a neporušené krajině Českomoravské vrchoviny.

Spolu s 45 dětmi jsme tentokrát obsadili školu ve Svratce a vzhledem k její výhodné poloze jsme tohoto kroku nelitovali. Děti byly rozděleny do čtyř družstev: Faraonky,

Faraon Ramses II. se za chvíli začne zlobit, kdo ho to ruší v jeho hrobce.

Flóry, Rafani a Kelti. Celotáborová hra s názvem „Civilizace 97“ nás provázela po celých 14 dní a děti se prostřednictvím ní podívali do pravěku, starověku, středověku ...

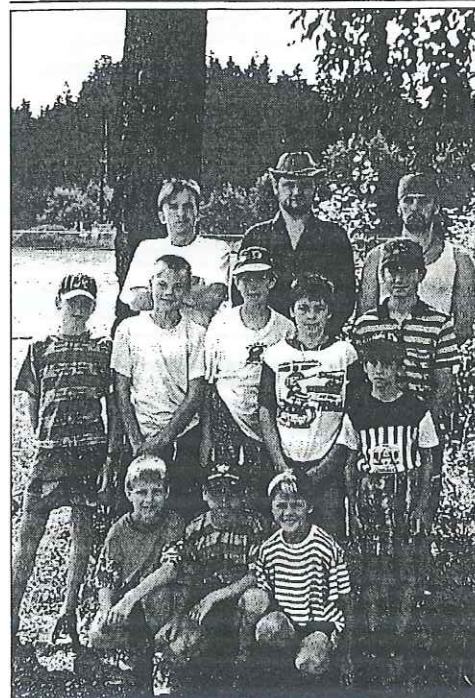
Díky této hře a díky pěknému počasí neměly děti moc volného času, zato se dosyta vydováděly na blízkém hřišti, v lese, který byl také nedaleko, nebo na koupališti vzdáleném asi 30 m

Zástupci jednotlivých družin zapalují oheň na znamení ukončení doby kamenné.

Po Hubertovi Tintelottovi další vzácný host - Galileo Galilei, který si právě prohlíží děti, zda mají dobře umyté uši.

„KELTI“ - vítězné družstvo v celotáborové hře.

od školy! V případě nepříznivého počasí, což naštěstí nebylo moc často, jsme se uchýlili do tělocvičny, kterou jsme měli k dispozici.

Vyvrcholením celotáborové hry byl dvoudenní výlet spojený s honbou za pokladem. Skupiny vycházely z tábora postupně podle konečného umístění v celotáborové hře (letos po dlouhé době vyhrálo chlapecké družstvo a to družstvo Keltů) a cílem cesty byla Fryšava. Tady pro nás již byla na farské zahradě připravena večeře a po ní mezi nás přišel vzácný host pan Hubert Tintelott - generální sekretář Mezinárodního Kolpingova díla z Kolína nad Rýnem spolu se svojí manželkou. Tuto návštěvu jsme se rozhodli

jaksepatří přivítat a proto byli oba hosté během chvilky svázáni a odneseni k poradnímu ohni, kde se rozhodovalo o jejich dalším bytí a nebytí. Rada starších došla k názoru, že budou oba opečeni a snědzeni. Následovalo potírání odsouzených dochucovacími směsmi a zpívání kanibalských písní. Nakonec jsme se rozhodli dát cizincům ještě poslední šanci. Pokud s námi zvládnou zazpívat a zatančovat na naši nejoblíbenější písničku - jsou volní. Tohoto úkolu se oba zhostili velmi dobře, čímž získali svobodu. Aby nevyvázli jen tak snadno, musel pan Hubert vyprávět o svých cestách po světě, o cizokrajných zvířatech, které vi-

„FLORY“ se svým čerstvě zhotoveným vorem.

děl, národních specialitách které jedl ...

A protože toho procestoval už hodně, bylo to vyprávění velmi zajímavé. Noc jsme strávili ve stanech s podsadami, které pro nás obětavě postavili bratři Trčkové z KR Fryšava.

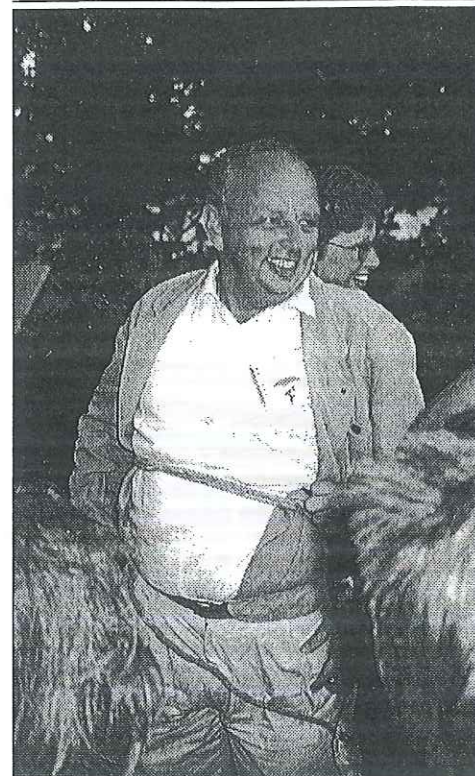
Druhý den ráno jsme se posilnili na další cestu, která byla před námi. Různé zašifrované zprávy zavedly všechny družstva až na Devět skal. Na úpatí této hory byl ukryt poklad, který čekal na to, kdo ho objeví. Protože byl ukryt velmi důmyslně (v koruně stromu), čekal na objevení dlouho. Nakonec ho přesto bystré dívčí oči Flór objevily a tak mohla být otevřena velká truhla s pokladem. Jak je dalším dobrým zvykem na našich táborech, o poklad se družstvo, které ho objevilo, rozdělilo se všemi ostatními. Po posilnění se na cestu jsme vyrazili zpět do tábora.

„Proky“ právě absoluuje jednu z keltských zkoušek - spuštění na laně do jezu.

Bohatýrská snídaně po romantické noci na farské zahradě ve Fryšavě. Před námi je honba za pokladem..

Hubert Tintelott byl právě se svou manželkou spoután a jeho úsměv mu měl brzy ztuhnout.

Pan Hubert se právě dozvěděl, že bude ušetřen a za odměnu musí vyprávět o svých prožitých dobrodružstvích v cizokrajných zemích.

Pátek - poslední den před odjezdem domů jsme strávili odpočinkem. Protože bylo pěkné počasí a koupaliště nás přímo přitahovalo, využili jsme posledních táborových chvil a dosyta se zde vydováděli.

V sobotu ráno jsme naložili zavazadla, nastoupili do autobusu, naposledy se podívali na místa, kde jsme strávili krás-

ných 14 dní a nabrali směr Žďár nad Sázavou. Zde již čekali nedočkaví rodiče, kteří ohodnotili táborovou hymnu, kterou jsme si na rozloučenou naposledy zazpívali a pak se rozešli do svých domovů se slovy: „Ahoj za rok“.

Michael Kubík

Esztergom - mezinárodní tábor mládeže

27.7. - 2.8.1997

Milí přátelé, chtěli bychom se s Vámi podělit o naše zajímavé zážitky z mezinárodního tábora mládeže v Maďarsku. Účastnilo se ho celkem 150 mladých lidí z Německa, Čech, Polska, Švýcarska, Lucemburska a Nizozemí.

Českou republiku reprezentovali: Markéta Vaculová - Praha, Lenka Vaculová - Brandýs nad Labem, Dagmar Vaculová - Brandýs nad Labem, Helena Šustrová - Nové Město na Moravě, Martina Hauková - Nové Město na Moravě, Šárka Dudlová - Žamberk, Eliška Burešová - Žamberk, Václav Filip - Žamberk, Petr Jäger - Žamberk.

Neděle

14:00 ... Vystupujeme na nádraží ve Štúrovu. Od milých slovensko-maďarských celníků již víme, že se přes Dunaj do Ostřihomi nedostaneme. Překrásná ostřihomská katedrála je na dosah ruky, ale cesta k ní pro nás znamená ještě tři a půl hodiny cesty přes nejbližší most v Kománu. Proč? Domorodci upřesňují, že most ze Štúrova do Ostřihomi nestojí již od II. světové války. A převoz nepremává kvůli vysokému stavu vody v Dunaji.

Ostřihomská katedrála (naše ubytovna byla hned vedle).

What shall we do?

Naše finanční hotovost v měně našich sousedů činí cca 100 Sk, což se nám daří úspěšně telefonovat během několika málo minut. Naše volání o pomoc našťastí zachytil Mathias z Kolpingova domu v Budapešti. Za pár hodin si nás vyzvedne oranžový mikrobús Kolpingova domu Budapešť. Státní hranici Maďarska překračujeme tedy o padesát km jinde - v Komárně...

Köszöntünk az Europa Taborban (Vítejte v evropském táboře)

19:59 ... Here we are!!! Příjezd do Ostřihomi.

20:00 ... Bohoslužba v ostřihomské katedrále. Maďarský jazyk není překážkou. Cítíme se velmi dobře ve společenství lidí, které spojují myšlenky bl. Adolpha Kolpinga...

Pondělí

7:00 ... Budíček. Příjemný hlas nás plynulou maďarštinou budí do týdne plného fascinujících a nezapomenutelných zážitků...

8:00 ... Poprvé se scházíme k pravidelné ranní meditaci v angličtině, němčině a samozřejmě maďarštině. Modlitba Vater Unser ukončuje první oficiální společný bod programu...

... Dle jazykových znalostí a neznalostí jsme rozděleni do dvou skupin (Schwarze Gruppe und Orange Gruppe)...

9:15 ... Přistaveným maďarským autobusem „Ikarus“ odjíždíme do překrásného hlavního města. Naši první zastávkou je budova parlamentu. Po dvouhodinové prohlídce navštívíme Rybářskou baštu, katedrálu a jiné pamětihodnosti...

Budapest gyönyörű van!

20:00 ... Po skvělé večeři v Kolpingově škole zpět v Ostřihomi je organizována celotáborová hra v ulicích Ostřihomi ve skupinkách po zhruba deseti členech. Cílem je vzájemné poznávání účastníků tábora...

Úterý

7:00 ... Pravidelný budíček a ranní meditace nás uvádí do krásného slunného dne...

9:00 ... Skvěle nasnídaní zasedáme do lavic v jedné třídě Kolpingovy školy a pod vedením holandského lektora diskutujeme různá témata (např. diskriminace, drogová závislost, alkoholismus, nezaměstnanost).

Při probírání příčin těchto problémů zejména mládeže se sbližujeme se zástupci jiných států, zvláště Slovenska, Nizozemí a Rumunska. V této společnosti později získáváme zkušenosti a poznatky o tradicích jiných kultur a národů...

14:00 ... Příjemným překvapením horkého maďarského odpoledne je objev veřejného koupaliště, kde trávíme skvělé odpoledne...

20:00 ... Pestrým obohacením našich sportovních tanečních dovedností se stává maďarský národní tanec čardáš. Náhodným kolemjdoucím se tak naskytá fascinující pohled na stovku roztančených „kolpingevropanů“ na nádvoří ostřihomské Kolpingovy školy. Pod vedením Lászla a Gábora, profesionálních tanečníků maďarských tanců, ubíhá večer plný pohybu velice příjemně...

Středa

9:00 ... Hromadný odvoz na královské sídlo rodu z Anjou - Visegrád. Po shlédnutí bojového umění středověkých rytířů v podání skupiny historického šermu obědváme ve stylové renesanční restauraci. Pážata nosí podnosy s křupavými pečínkami. Stoly se prohýbají a džbány lahodného moku přetékají.

Egeszégere!

15:00 ... Maďarsko je známé svými termálními prameny, takže návštěva termálního koupaliště byla samozřejmostí.

20:00 ... Po celý týden jsou večerní programy maďarskými pořadateli bezchybně organizovány. Dnešní večer zahrnuje nezapomenutelný kulturní zážitek: vystoupení maďarského folkového tělesa. Potlesk jako by nikdy neměl skončit. Bravo! ...

Čtvrtek

9:00 ... Hrajeme zábavnou, ale zároveň velmi poučnou hru „Nezaměstnanost mládeže v Evropě“, kterou si pro nás přichystali naši němečtí přátelé. Po vyslechnutí odborného semináře na téma management a vedení soukromé firmy si sami můžeme vyzkoušet naše organi-

zační a podnikatelské schopnosti při řízení imaginární soukromé firmy ...

20:00 ... Večer měříme své již tak dost vyčerpané síly v soutěžním klání. Na pořadu jsou různé sportovní i nesportovní disciplíny jako například běh ke katedrále a zpět s následným navlékáním nitě do ucha jehly, skládání portrétu bl. A. Kolpinga z přírodních materiálů, pití mléka z gumových rukavic, živý most přes Dunaj (narážka na absenci mostu ze Štúrova do Ostrihomu) a jiné ...

Pátek

9:00 ... Již v časných ranních hodinách začíná příprava na večerní představení jednotlivých národů ...

14:00 ... Začíná oficiální tisková konference pro akreditované novináře. Jsme seznamováni s nejvyššími představiteli Kolpingova díla Maďarské republiky. Vybraní zástupci jednotlivých zemí pokračují v živé diskuzi na daná politická témata ...

20:00 ... Z průběhu tohoto večera měla obavy výprava snad z každé země. Jak charakterizovat svou zemi, národní zvyky a tradice? Naše sjednocená česko-slovenská skupina sk-

lízí úspěch národními tanci na lidové písně Černé oči, To ta Helpa a Tancuj, tancuj ...

Poslední večer je plný loučení.

Sobota

10:00 ... Zavazadla jsou již sbalena. Jdeme si naposled prohlédnout katedrálu.

14:00 ... A pak se již naše česká výprava naloduje na trajekt, který nás převáží na slovenskou stranu Dunaje...

... Zpáteční cesta vlakem utíká rychle. Loučení ve Žďáru nad Sázavou je stručné, ale přesto dojemné...

A viziontlatásra!

Všichni doufáme, že se zase brzy setkáme, nejlépe v rámci některé z akcí pořádaných Kolpingovým dílem ČR.

Své dojmy sepsali Eliška Burešová, Václav Filip, Petr Jäger - KR Žamberk

Česká skupina: zleva nahoře - L. Vaculová, M. Hauková, H. Šustrová, P. Jäger, M. Vaculová; zleva dole - E. Burešová, Š. Dudková, V. Filip a D. Vaculová.

Prázdninové aktivity Kolpingovy rodiny Velká Bíteš

Ve dnech 8. - 12. 7. 1997 pořádala naše Kolpingova rodina tábor pro chlapce ve věku od 7 do 12 let na nově vybudovaném hřišti v Zálesné Zhoři. Zúčastnilo se ho celkem 20 chlapců. Program zahrnoval především sportovní hry - fotbal, basketbal, stopovanou. Chlapci byli ubytováni ve stanech, večer se scházeli u táboráku, kde probíhala katecheze.

Ve dnech 28. 7. až 2. 8. 1997 pořádala naše Kolpingova rodina společnou dovolenou z naší farnosti. Tentokrát jsme si vybrali dům Ignáce Stuchlého ve Fryštáku. Duchovní oporou nám byl P. Jaromír Smejkal z nadace Podané ruce a k dispozici nám byl rovněž pan M. Martínek - ředitel tohoto domu.

Bylo nás celkem 58 a svým počtem jsme téměř zaplnili kapacitu tohoto domu. Denní program zahrnoval snídani, poté si někteří z nás vzali na starost děti a připravili jim dopolední program. Ostatní prožívali duchovní obnovu s P. J. Smejkalem, ale byl i dostatek času na to, nám povědět něco o své práci s drogově závislou mládeží. Po obědě následoval ruženec a odpolední volno, kterého každá rodina využila po svém. Někteří se jeli podívat do zoologické zahrady a zámku v nedaleké Lešné, jiní

navštívili Zlín, hrad Lukov či synagogu v Holešově. Vždy jim také zbyl čas na koupání. Jedno odpoledne jsme strávili výletem na sv. Hostýn. Po večeri následovala katecheze pro děti, odděleně pro ty nejmenší a starší. (I když nejmladším účastníkům naší akce byly dva a devět měsíců, takže těm se o program musely postarat maminky.)

Večer, když děti spaly, začínala večerní modlitba a adorace, která často probíhala až do druhé hodiny po půlnoci.

Pobyt ve Fryštáku lze všem doporučit. Dům je dobře vybaven, s dostatečnou ubytovací kapacitou, s kaplí, divadelním sálem, hernami, barem a vlastní kuchyní. Okolí je nádherné.

Ve dnech 2. 8. až 3. 8. 1997 pořádala naše Kolpingova rodina filosofický seminář s V. Umlaufem. V. Umlauf byl před r. 1989 známý katolický disident, vězněn s p. Lízou, po roce 1989 mluvčím OF v Brně. Nyní jako člen Jezuitského řádu studuje v Paříži u prof. Ricoeura. Tématem byla hermeneutika subjektu v kritické reflexi k Husserlově transcendentální imanenci. Seminář byl velice zajímavý a snad se jej podaří zorganizovat příští rok znovu.

Kolpingovo dílo České republiky
Diecézní svaz Kolpingova díla Augsburg

Vás zvou na víkendové setkání členů Kolpingova díla Augsburg se zástupci Kolpingova díla z České republiky

AUGSBURG '97

17. - 19.10.1997 KOLPINGHAUS AUGSBURG

PROGRAM

Pátek	- příjezd - večeře - účast na oblastní konferenci předsedů Kolpingových rodin
Sobota	- dopoledne - účast na diecézním setkání žen z Kolpingových rodin (Frauentag) - odpoledne: program s AK - Ost (Arbeitskreis) - skupina zabývající se kontakty s východoevropskými zeměmi
Neděle	- bohoslužba - společný oběd

Tímto setkáním bychom chtěli navázat na již několikaleté přátelské vztahy, které mezi Augsburgem a Českou republikou panují.

Vzhledem k omezenému počtu účastníků Vás prosím o brzké zaslání přihlášek.

Kolpingovo dílo ČR, náměstí Republiky 22, 591 01 Žďár nad Sázavou
tel.:0616-620 207, fax:0616-219 07

Fotbalový turnaj KR Zadní Zhořec

Již 2. ročník podzimního fotbalového turnaje uspořádala Kolpingova rodina Zadní Zhořec v sobotu 30. srpna 1997.

Tentokrát se do místa konání turnaje sjelo 9 družstev, která byla rozdělena do 3 skupin. Po odehrání zápasů ve skupinách systémem „každý s každým“ postupovalo do dalších bojů 8 družstev. Zde se již hrálo systémem k.o. a do semifinále se probíjela tato družstva: Polná, Pavlov, Zadní Zhořec a Žďár nad Sázavou.

V dramatickém zápase porazil Pavlov v penaltovém rozstřelu Polnou a v souboji Kolpingových rodin si poradil Žďár s do-

Zahájení turnaje provedl předseda KR Zadní Zhořec Josef Weinhofer a Libor Havlik - gen. sekretář Kolpingova díla ČR.

mácím Zadním Zhořcem, který prohrál i souboj o třetí místo s Polnou.

Ve finále se tedy utkal Pavlov s KR Žďár nad Sázavou. Po uplynutí normální

hrací doby byl stav 1:1, přestože si družstvo Žďáru připravilo mnoho šancí včetně nastřelené tyčky a břevna, proto musely penalty rozhodnout o vítězi celého turnaje. V penaltovém rozstřelu byla šťastnější KR Žďár nad Sázavou, která tak letos obhájila loňské prvenství a kromě putovního poháru si ještě odvezla krásný fotbalový míč.

Veselá nálada u stolu KR Žďár nad Sázavou-vítěze tohoto turnaje (vpravo vpředu sedí Josef Prchal z místní KR, který se velkou měrou zasloužil o slavný průběh celé akce).

Čestný host Jan Kasal právě předává putovní pohár Petrovi Leopoldovi z KR Žďár.

Dyjákovičky, které přijelo z velké dálky a kromě výborného domácího vína zde zanechalo i dobrý fotbalový dojem.

Z výrazu tváře kytaristy skupiny Masters of Disharmony je patrna pohoda, kterou svými písněmi rozdávali na všechny strany.

Vítězné žďárské družstvo.

Dík patří samozřejmě v neposlední řadě také pořadatelům z místní KR, kteří se postarali o bezproblémový průběh celého dne.

Dalšími atrakcemi bylo po skončení turnaje opékané prase a také koncert žďárské skupiny Masters of Disharmony, který zakončil tuto příjemně strávenou sobotu v Zadním Zhořci.

Michael Kubík

Tábor Chorvatsko

Pohled z lehátka hlavního vedoucího na přímořské letovisko Živogošće. V budově vlevo jsme byli ubytováni.

Jedním z míst v zahraničí, kam se prostřednictvím Kolpingova díla České republiky mohli naši členové a příznivci o letošních prázdninách podívat, bylo Chorvatsko a konkrétně městečko Živogošće v blízkosti Makarské riviéry.

Sem do krásného přímořského rekreačního střediska se vypravilo 48 účastníků tábora, který jsme uspořádali ve spolupráci s Kolpingovým dílem Makarska.

Bydleli jsme zde v ubytovně doslova pár kroků od pláže a proto bylo pochopitelně koupání hlavní „náplní“ se-

dmi dnů, které jsme zde strávili. Součástí celého rekreačního střediska byla i jídelna, ve které jsme se čtyřikrát denně stravovali.

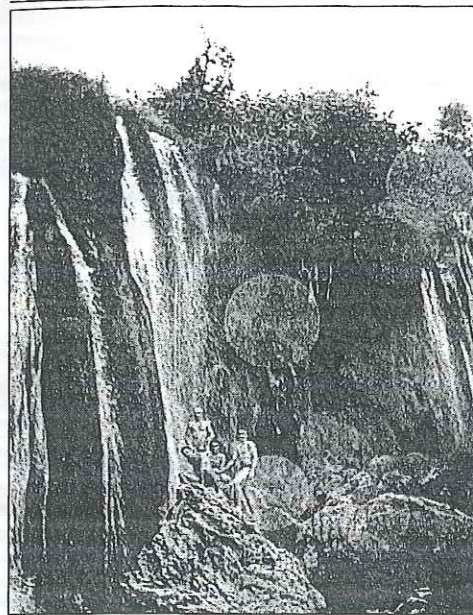
V průběhu tohoto týdne jsme navštívili také mnohá zajímavá místa v blízkém okolí. Návštěva Splitu byla díky horku, které zde po většinu dní panovalo, náročná, ale prohlídka známého Dioklecianova paláce (světová památka UNESCO) s jeho krásnými stavbami nám byla odměnou.

Při návštěvě známého poutního místa Medžugorje bylo již příjemnější a výstup na horu Križevac bude jistě

Právě vystupujeme na horu Křiževac, na které došlo ke zjevení Matky Boží v roce 1981. Toto místo je velmi často vyhledáváno poutníky a tak není vyjímečný případ, kdy potkáte bosé modlíci se poutníky z různých zemí světa.

Kromě koupání a opalování jsme si našli čas také na zpěv s kytarou. Markéta Plíhalová právě hraje jednu ze svých oblíbených písní od bratří Nedvědů.

Při cestě zpět z Medžugorje jsme se stavili u těchto krásných vodopádů a koupání pod nimi bylo velkým zážitkem pro nás pro všechny.

pro mnohé z nás nezapomenutelným zážitkem.

Před návratem domů jsme se prošli večerní Makarskou v době, kdy zde panoval čilý ruch. Nakoupili jsme si zde různé upomínkové předměty, abychom potěšili svoje nejdražší, kteří na nás doma netrpělivě čekali.

V průběhu celého tábora nevystal žádný závažnější problém až na různé zažívací problémy, které ovšem řešila s bravurou sobě vlastní táborová lékařka paní Ludmila Jelínková z pražské KR. O bezproblémové a klidné přesuny autobusem se zase starala osvědčená dvojice Honza Otisk a Alois Havelka z KR Kunštát.

A tak když jsme se v neděli 24.srpna ráno blížili k domovu, všichni jsme se shodli na tom, že jsme prožili v Chorvatsku moc příjemný týden a pokud bude příští rok opět tato možnost, jistě ji znovu využijeme.

Michael Kubík

Společná fotka před naší ubytovnou.

Kolpingova rodina Slatiňany DUCHOVNÍ OBNOVA

Zveme Vás k účasti na duchovní obnově,
určené pro děvčata starší 16 let,
která proběhne v klášteře ve Slatiňanech
ve dnech 19. - 21. září 1997.

Duchovní obnovu povede P. Pavel Rousek.

Zahájení 19.9. v 19.00 hodin a ukončení 21.9. ve 12.00 hodin.

Případné zájemkyně se mohou hlásit u sestry Rity
na tel. číslo 0455-83 461.

Svatba v KR Žďár nad Sázavou

Jeden ze zakládajících členů Kolpingovy rodiny Žďár nad Sázavou a dlouholetý účastník našich mnohých akcí Ladislav Bárta vstoupil v sobotu 6. září do svazku manželského. Srdečně blahopřeje redakce.

*Sládek se naučily zodpovídat za to,
což k sobě přispíval.*

Antoine de Saint-Exupéry

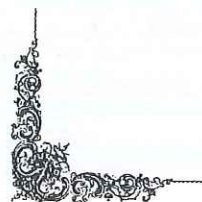
Jana Peňázová

Ladislav Bárta

*S radostí oznamujeme,
že dne 6.9.1997 ve 14.00 hod. přijmeme svátost manželství
o kostele sv. Prokopa ve Žďáře nad Sázavou.*

*Blahoslava 4
Žďár n. Sáz.*

*Nádraží 47/4
Žďár n. Sáz.*

5. ROČNÍK HALOVÉHO FOTBALOVÉHO TURNAJE

o pohár předsedy Kolpingova díla České republiky

SOBOTA 15. LISTOPADU 1997

Žďár nad Sázavou

Vážení přátelé,
dne 14. - 15. listopadu 1997 se ve Žďáře nad Sázavou uskuteční 5. ročník halového fotbalového turnaje O pohár předsedy Kolpingova díla České republiky s mezinárodní účastí, na který Vás srdečně zveme.

Samotnému fotbalovému klání bude předcházet páteční společenský večer, při kterém proběhne rozlosování družstev do skupin a bude zde možnost posezení v příjemném prostředí.

Sobotní fotbalový turnaj bude zahájen mší svatou v 7.30 hod., kterou bude sloužit duchovní vůdce KD ČR P. Fráňa. Ukončení turnaje předpokládáme v 17.00 hod.

Zajištěno je ubytování a strava nejen pro fotbalová družstva, ale také pro fanoušky. V případě, že se Vám podaří sestavit 5-ti členné družstvo (4+1), ozvěte se a my Vám rádi sdělíme bližší informace.

Přihlášky zasílejte do 8. listopadu 1997 na adresu:

**Kolpingovo dílo ČR
nám. Republiky 22
591 01 Žďár n. Sáz.
tel.: 0616-620 207
fa: 0616-219 07**

Spolek katolických tovaryšů v Českých Budějovicích

Stručný výpis z „Památní knihy“ Spolku katolických tovaryšů v Čes- kých Budějovicích

- pokračování -

Rok 1919

Odhlasováno podle posledního návrhu, aby i členové ženatí zůstali i nadále členy činnými. Zvýšen měsíční příspěvek na 50 haléřů. Zvolen nový výbor, v dubnu zasazena v zahradě spolku lípa svobody. 5.8. mimořádná valná hromada. Předseda P.V. Řepa oznámil přítomným členům důvod - prodat dům s hostincem a část zahrady. Usneseno v prvé řadě prodat dům se zahradou s nabídkou ke koupi Lidové straně, přistoupí-li tato na požadavek 90 000 Kč. Ač nabízí se kupci podávající 100 000 Kč. V případě, že by Lidová strana dům koupila jako dům akciový, vymíňuje si spolek v prvé řadě zajištění na určitý počet akcií buď jako celek neb jako jednotliví členové. Při dalším jednání Lidová strana na koupi domu nereaguje, protože koupila dům v Lannově ulici.

1920 - smrt biskupa Hůlky

V únoru nás postihla bolestná rána smrtí milého našeho protektora biskupa Josefa Hůlky.

Podpora dělníkům

propuštěným pro křesťanské smýšlení

Dána podpora dělnictvu z Čs. smaltovny propuštěnému pro jeho křesťanské smýšlení.

Prodej spolkového domu

Dům prodán doporučenému kupci panu Velenovskému. Týž požádal, aby spolek ponechal zahradu celistvou, rovněž i místnosti spolku, sál spojen s dveřmi s místností hostinskou, aby celkový dojem nebyl ničím porušen ve své celistvosti. Sám pak Velenovský se stal výčepníkem a přihlásil se za člena spolku.

Odpadlí členové

7 odpadlých členů ku československé církvi bylo z našich řad vyloučeno.

Boj o chrám Svaté Anny

Oslava 28. října byla bohoslužbou a průvodem. Budiž poznamenáno, že právě o instalaci pana biskupa Šimona Bárty vnikly horlivci československé církve do chrámu Svaté Anny, který chtěli zabrat. Muži, členové spolku v průvodu jdoucí byli o tom zpraveni, opustili průvod a svým úsilím vteřelce z chrámu vytlačili.

1922

Spolek se zúčastnil svými zástupci slavnosti 70 let trvání bratrského spolku tovaryšského v Praze.

Ze spolku vyškrtuto 50 nesprávných nedbalých členů.

Učňovská besídka

Usneseno zavést učňovskou besídku, by učňové nebyli ponecháni vlivu ulice. Hned zpočátku se sešlo 20 učňů. Vedení besídky převzali Jakub Popp, truhlář a Jan Klíma, krejčí.

15.8. nabídla Lidová strana spolku, by prodal svůj spolkový dům a obnos vložil do družstva pro postavení družstevního domu. Návrh byl jednomyslně zamítnut.

Spolek se zúčastnil oslav pětiletého trvání republiky.

1924

Dlouholetí členové byli zproštěni platit příspěvky. P. Řepa děkan na Dobré Vodě jmenován čestným členem spolku a byl mu předán diplom.

Náboženské povinnosti členů běžně konány. Protože členové - herci dožili se značně vysokého věku a mladých činoherních nadšenců nebyl dostatek, spolek poskytl nově se utvářejícímu se ochotnickému spolku JULIUS ZEYER, v němž i někteří členové působili. Rovněž i jeviště, garderoba a vše, co s divadlem souvisí bylo jemu propůjčeno k dalšímu užívání a udržování.

1925

Sedmdesátý rok trvání spolku!

V tomto roce spolek zanechal krásnou památku, zakoupiv obraz i s rámem patěho zastavení křížové cesty. Tuto křížovou cestu maloval akademický světový mistr rodák českobudějovický Fr. B. Doubek (jednu z jeho učňovských prací máme v této pamětní knize) 1988, který obrazy zhotovil za režijní hodnotu. Některé postavy zvětšil vlastními podobami občanů zdejších. Použil k malbě sestavy Fröhlichovy, podepsány jsou dvojjménem Fröhlich-Doubek. Jsou většinou ozdobou katedrál.

Obraz byl koupen za režijní cenu 2.000 Kčs a rám 200 Kč.

Svěcení praporu

Nově opravený spolkový prapor byl před výroční slavností posvěcen bývalým dlouholetým předsedou spolku děkanem Woneschem.

Vyslána deputace na slavnost Katolických tovaryšů do Jindřichova Hradce. Spolek se zúčastňoval všech náboženských i státních slavností.

1927

Spolek přistupuje za člena Apoštolátu Cyrila a Metoděje. Majitel sousedního hostince pan Velenovský prodal důmjinému hostinskému, který chtěl zaměnit odběr piva z akc. pivováru za pivo pivováru Měšťanského. Jelikož spolek měl ve smlouvě zaručení, že odběr piva bude z akc. pivováru, vzepřel se tomu a dveře do sálu uzamkl.

Společnou dohodou mezi oběma pivovary působeno na spolek, aby dovolil opět přístup hostinskému do sálu. Byla učiněna dohoda. Sál otevřen, zábavy a divadla pořádány dále a hostinský pan Benetka čepoval světlé pivo z akc. pivováru a tmavé z Měšťanského.

1929

Zájem pana biskupa o udržení učňovské besídky. Pracovníci stárnou se spolkem a noví mladí členové se nehlásí.

1930

Slavnost 75 let spolku byla 20. července. Průvod s hudbou na staroměstský hřbitov ku hrobu biskupa Jirsíka. Zde položen věnec. Položil jej jediný kdysi účastník pohřbu biskupa v roce 1883, pokladník spolku František Čejka, který

tehdy jako malý chlapec byl na pohřbu se svou matkou.

Slavnostní valná hromada, spirituál semináře P. K. Reban hovořil o spolku jako jednom z kvádrů staveb biskupa Jirsíka.

Z dopisu čestného předsedy

P. Wonesche:

Mám radost z toho, že slavný spolek katolických tovaryšů dosud trvá a mám pevnou naději, že papežské požehnání, kterého se členům dostalo roku 1880 přispěje i nadále slavnému spolku při jeho snahách a pracích.

(Matěj Wonesch městský děkan a probošt, Č.Budějovice 20. července 1930)

K oslavě došlo mnoho dopisů a telegramů.

Spolek se může pochlubit, že má své trvalé členy 30, 40, 50 až 60 let.

Na slavnost přispěla českobudějovická záložna 200 Kč, čes. akc. pivovar 100 Kč. V Jirsíkově domě společný oběd ve spolkové zahradě, potom koncert.

1931

Pan biskup požádal spolek o podpoření Charitek, což se ihned stalo obnosem 50 Kč ročně. Také se jim propůjčuje potřebná místnost. Na český kostel v Kaplici dáno 20 Kč. Pohořelým v Perneku 20 Kčs. Spolek byl účasten sv. misie u Sv. Jana Nepomuckého.

1932

Knihovna čítá 872 knih. 27. dubna oznámil umíráček na Černé věži, že dotlouklo

šlechtné srdce staříčkého, milého pana děkana P. M. Wonesche, kapitulního probošta. Získal si lásku a úctu všech, kdo ho znali. Nás spolek jako mladý kněz v r. 1875 pojal do své péče. Pomáhal skrytě všude tam, kde bylo pomoci třeba.

1933

K uctění památky zesnulého P. Wonesche věnoval spolek Kč 100 Ústavu pro hluchoněmé.

Za nemocného předsedu Dr. Vondrušku byl zvolen P. Václav Měšťan. Zemskému úřadu zaplacen poplatek 200 Kč za znovudání koncese. Tím spolek opět získal právo prodávat nápoje ve svém domě a jeho místnostech.

Dary spolku: Čes. akc. pivovar 1000 Kčs. Č.B. záložna 200 Kčs.

50 let od smrti J.V. Jirsíka

K uctění památky zakladatele slavnostní schůze. Báseň, kterou k této příležitosti složil pan Fr. Čejka, přednesl František Klíma.

1935

80 let spolkového života! Síla spolku slábne. Mladí členové se nehlásí. Učňové, co jsou v spolku v Besídce, jsou zvaní jinam. Učňové se stávají roztěkanými a Besídku nenavštěvují.

1938

Tento rok měl velkou důležitost celostátní. V květnu bylo zpozorováno, že německá vojska dělají na hranicích chebských velké přesuny. Čs. vojenská pohotovost ihned - během 6 hodin - obsadila hranice tak rychle, že německá armáda zůstala

v podivu. Od našich hranic odtáhli a pak se vrhly na Rakousy. Obzor se halil do tísne.

Spolek se zúčastnil sbírky Jižní Čechy armádě a akce 1000 nových pilotů! Z této sbírky bylo koupeno bojové letadlo.

1939

Obloha stále zachmuřená. Překotně se stavěly na hranicích bunkry.

15. března obsadili ozbrojení Němci zdejší úřady a ujali se vlády. Vojsko naše bylo rozpuštěno. Vlast naše vzata pod tzv. protektorát.

V katedrále byl kostel naplněn Němci, kteří potom vyšli z chrámu v čele s kanovníkem Neubauerem, který sloužil německé bohoslužby, které byly ukončeny německou hymnou a kanovník měl zdviženou pravici !!!!

Čeští dělníci do Říše

Nastaly pracovní odvody. Mladé síly vzaty do rukou známého pracovníka Arbeitsamtu Buchnera, jenž připravoval hromadné „zásilky“. První jela do Steyeru. Bylo to bolestné vyprovázení. Po celé trati se kupili lidé. Spolek nepřestoval žádných večírků, život pospolitý ustrnul. Až ke konci roku Zeyer uspořádal divadlo.

1941

České spolky, které musely vyklidit své místnosti, braly účast na spolkovém životě našem za levnou úhradu. Kamenné označení domu „Katolický dům“ muselo být odstraněno a dán nápis německo-český. Spolek sám nepořádal žádné divadla ani zábavy a ponechal místo ostatním spolkům.

1942

Vřava válečná se stále rozšiřuje. Členové spolku udržují stále dle možností večerní schůzky, vyměňují si myšlenky, pobesedují a rozcházejí se domů. Náboženské povinnosti vykonává spolek podle stanov. Žádné zábavy se nekonají, není to povoleno.

1943

Válka nepřestává. Politické hovory jsou zakázány. Rozhlasové přijímače musely být povinně dány ke kontrole a tam z nich byly odstraněny krátké vlny. Na každý přijímač byla dána cedulka s nápisem: „Pamatuj, pamatuj! Že poslouchání zahraničního rozhlasu je zakázáno a trestá se kázníci nebo i smrtí!“

1944

Mnoho lidí z našeho středu bylo posláno na všechny strany. Doba se stávala stále těžší. Silné svazy amerických letadel začínají nalétávat i na naše území. Téměř každá rodina má někoho, kdo je zapojen do práce pro Říši. Spolkový život téměř žádný, mimo plnění spolkových náboženských povinností.

Bombardování Budějovic

23. března bylo v našem městě bombardováno seřadovací nádraží. Druhý den opět přiletěl svaz bombardovacích letadel od jihozápadu a bombami bylo pobořeno celkem 63 domů. Tento nálet stihl opět jiho-východní část města, kde jest více zahrad a bomby hustě vrhané se zaryly do měkké půdy a nevybuchly. Tím mnoho lidí a domů bylo zachráněno. (V jedné zahradě bylo 16 bomb zneškodněno.)

- pokračování příště -

Mezinárodní světový týden modliteb „Budujeme cesty míru a naděje“

V týdnu od soboty 25. října do pátku 31. října 1997 se koná letos již po 13. světový týden modliteb Mezinárodního Kolpingova díla. V letošním roce budou naše modlitby

směřovat do jedné z nejkrásnějších Jihoamerických zemí, do Peru.

Mezinárodní Kolpingovo dílo slaví tři vzpomínkové dny. 4. prosince je to vzpomínkový den úmrtí Adolpha Kolpinga, 19. březen svátkem ochrany Sv. Josefa, patrona Kolpingova díla a pracovního světa. A právě třetím vzpomínkovým dnem je mezinárodní světový týden modliteb, věnovaný jednomu z 111 centrálních svazů, jeho potřebám, problémům i radostem a novým nadějím.

Kolpingovo hnutí zaznamenalo v posledních letech značný rozvoj po celém světě. Na nejrušnější setkání či semináře přijíždí lidé téměř ze všech kontinentů světa, různé barvy pleti, různých životních postojů, aby si vzájemně vyměnili zkušenosti, navázali přátelství či poznali mnohdy odlišnou kulturu. Za tou na první pohled patrnou mnohotvárností nalezneme mnoho společného. Přes společný program a společná prohlášení je to především osobnost Adolfa Kolpinga, poselství Ježíše Krista a katolické sociální učení tvořící pevné základy naší činnosti. A právě snaha podpořit jednotící prvky je jistě jedním z důvodů již zmíněného světového týdne modliteb. Kolpingovo

dílo v celém světě, přes 450.000 lidí od severu po jih a od východu na západ se bude společně modlit za Kolpingovo dílo Peru a jejich prosby se nám stanou vlastními. V úvodu k materiálům k týdnu modliteb vypracovaným Kolpingovým dílem Peru je uvedeno: „Chtěli bychom Vás pozvat ke spojení v modlitbě a vyjádřit tak naši společnou snahu budovat cesty míru a naděje.“

V podkladech, které pro všechny připravilo K. dílo Peru najdeme informace o zemi samé, o jejích dějinách a vývoji.

Krajina

Peru, třetí největší země Jižní Ameriky, se rozkládá na ploše 1.285.216 km², má 25 milionů obyvatel. Celá země je rozčleněna do několika velkých oblastí: Costa je úzký pás pobřeží pouštního charakteru dlouhý přes 2000 km, Sierra jsou Andy s Huascaránem vysokým 6768 m, Montaña se nazývá východní podhůří And a Selva je zdánlivě nekonečná plochá pralesní oblast, kde roste na 8000 různých druhů stromů. Téměř polovina obyvatel žije v pobřežní oblasti, která je hospodářským centrem země. Podnebí zde určují studené mořské Humboldtovy proudy a poušť. Ačkoliv se tato oblast nachází v bezprostřední blízkosti rovníků, pohybuje se roční průměrná teplota kolem 18°C. V létě vyvolává El Niño, teplý proud od rovníku, časté průtrže mračen. V údolích a na náhorních plošinách Sierry žijí v průměrné výšce 3000 m drobní zemědělci.

Andy protínají Peru od severu na jih v délce 1800 km, deset vrcholů v peruánských Andách překračuje výšku 6000 metrů. Přítoky Amazonky, které zde pramení, si na svém toku vyryly hluboké kaňony.

Hned za zasněženými horami začíná na východě řídce osídlená oblast džunglí, proslulé peruánské „zelené peklo“, kde panuje po celý rok vlhké, dusné tropické vedro s průměrnou teplotou 26°C a kde hodně prší. Zde žije pouhých 10% obyvatel v osadách u řek a v indiánských rezervacích. V jižní části hor, v okolí Arequipa, najdeme vyhaslou sopku Misti (5821 m) a údolí Colca, kterým protéká stejnojmenná řeka a vytváří zde propast hlubokou přes 3 km (patří k nejhlubším na světě). Nedaleko odsud v blízkosti města Puna se nachází ve výšce 4000 m jezero Titicaca jako dělítko peruánsko-bolivijské vysočiny. Charakteristickým jevem je zde výskyt obrovských stád amerických horských velbloudů, ceněných pro jejich kvalitní jemnou vlnu.

Hospodářství

Co se týče nerostného bohatství, je Peru bohaté na naleziště mědi, zinku, železa a stříbra. K dolům v Cerro de Pasco postavili britští inženýři na konci 19. stol. nejvýše položenou železnici na světě. V Selvě se těží ropa. Pro zemědělství má vedle kaučukových, jutowých, citrusových a kávových plantáží velký význam guano, usazený trus mořských ptáků na suchém peruánském pobřeží.

Dějiny

V oblasti Perus, k jejímuž osídlení došlo před 20 tisíci lety, nalezneme nástěnné malby v jeskyních, sloužících původnímu obyvatelstvu jako útočiště. Živil se sběrem lesních plodů a lovem. Zemědělství jim tehdy bylo neznámé.

Nejdůležitější skupiny obyvatel a kultury před dobou Inků:

Chavin: obyvatelé východních And žili v oblastech položených ve výšce 3.200 m. Největšího rozkvetu zaznamenali v 16. století př.n.l.

Paracas: obývali jižní regiony na pobřeží (1.000 – 800 n.l.) a vyznačovali se vysoce rozvinutým uměním práce s textilem.

Nazca: rovněž obyvatelé jižních regionů (200

– 800 n.l.), kteří jsou známí výrobou barevných uměleckých předmětů z keramiky a především pouštními obrazy („Lineas de Nazca“), které dnes bývají přiřazovány z nejvzácnějším kulturním památkám lidstva.

Mochica: obyvatelé pobřeží severního Peru, z větší části údolí řeky Moche (200 – 800 n.l.). Charakteristickými prvky této skupiny bylo velmi pokročilé zemědělství (systém zavlažovacího zařízení, přírodní hnojiva), vynikající umění zpracování keramiky a architektura.

Chimu: pokračovatel kultury Mochiců (1.000 – 1.500 n.l.). Jejich hlavním městem bylo Chan Chan, největší středověké město vybudované z hlíny. Za zmínku stojí vysoce rozvinuté umění zpracování zlata.

Inkové: dva mýty popisují vznik kmene Inků. Podle první pověsti obdržel Manco Capac, muž od jezera Titicaca, z rukou Boha slunce zlaté žezlo (tyč), která však zmizela v údolí Cuzco, a tak se se tato osada stala později centrem kultury Inků. Druhá pověst se zmiňuje o dvou bratřích a jejich vzájemném souboji, ze kterého vítězně vyšel Ayar Manco a stal se tak prvním Inkou. Prameny dokumentující inckou kulturu pochází až ze 12. století. Společnost byla rozdělena do třech tříd: šlechta, lid (sedláci a pastýři) a „Yanaconas“ (služebnictvo). Spojení více rodin „Ayllu“ představovalo v dané době základ sociálně ekonomické organizace. Hlavní činností bylo zemědělství. Na terasových polích se pěstovala kukuřice, brambory, vlna, aj. Obdivuhodný byl systém vybudovaných silnic, jehož fragmenty existují dodnes.

Náboženství uznávalo Boha slunce, měsíce, přírodní fenomény a zeměřel. Nejvyšší duchovní autoritou byl samozřejmě Inka. Umění Inků spočívalo v hmotném, poezii, tanci a architektuře (paláce, chrámy, např. Coricancha a opevnění Machu Picchu). Panství Inků skončilo příchodem Španělů – conquista.

Roku 1492 se Španělé dostali do střední Ameriky a o něco později pak i do Jižní Ameriky. Politická krize v říši Inků podnícená bojem posledních následníků trůnu přispěla ke značnému oslabení impéria a usnadnila tak Španělům její obsazení v roce 1532. Až do roku 1554 bojovali španělští dobyvatelé o získání zdejšího teritoria a o prosazení své autority. Následkem byl vznik „vícekrálovství“ Peru.

Doba kolonializace v 17. stol. znamenala „zlatý věk“. V Limě byla založena univerzita a tři královská kolégia. Město se stalo střediskem kultury a umění. Bohatství se soustřeďovalo na dvoře vicekrále, ale také ve Španělsku. Politické i hospodářské dění v zemi kontrolovala menšina, zatímco většina lidí žila v útlaku. Reakcí na vývoj v zemi, nespravedlivý systém a chování kolonizátorů byla četná povstání ve druhé polovině 18. stol. Nejdůležitější z povstání, které vypuklo v Cuzco, organizoval Tupac Amaru II (1781). Bylo tak dosaženo několika reform, zároveň však došlo k zesílení represí.

Začátek 19. století je v celé Latinské Americe ve znamení hnutí za nezávislost iniciovaný Kreoly (potomci Španělů narození v Americe). Peru,

Společensví členů Kolpingova díla z Cayllomy.

střed koloniálního panství, se díky jednotným silám argentinské armády z jihu, vedené generálem José de San Martín, a kolumbijské armády ze severu vedené Simón Bolíwarem, dokázalo uvolnit z nadvlády Španělů. San Martín vyhlásil 28. července 1821 nezávislost Peru. Rozhodující bitva u Ayacucho v roce 1824 znamenala ukončení osvobozovacího procesu v Peru. První roky nově vzniklé republiky byly do poloviny 19. stol. ve znamení boje o moc mezi „Caudillos“ a vojenskými vůdci. Došlo ke zrušení nevolnictví, vykořisťování pobřežních ostrovů a vyvolání války s Chile (1879-1893). Ta pro Peru znamenala ztrátu měst Tarapacá a Arica, čímž zároveň ztratila Bolívie přístup k moři.

20. století

V letech 1890 až 1895 ovládl téměř výhradně militarismus politický život země. Militarismus byl nahrazen oligarchickým režimem, který se opíral o vývoz v oblasti zemědělství, hornictví, obchodních a finančních vztahů a udržel se do r. 1930. V této souvislosti vznikly politické národní strany: Haya de la Torre založil APRA („Alianza Popular Revolucionaria Americana“: Revoluční americká národní aliance) a José Carlos Mariátegui založil socialistickou stranu, která se později stala komunistickou stranou. Časem začala silná politická agitace, podněcována odborovými organizacemi a univerzitami. Unaven dlouhou diktaturou, vzbouřil se národ r. 1930 v masovém povstání a sesadil Leguía. Pokrok v následujících 10 letech, do r. 1940, byl nerovnoměrný. Většina byla vyloučena z průmyslového rozvoje. Masivní přesídlování do měst (na pobřeží, hlavně do Limy) mělo

Důležitým úkolem Kolpingova díla Peru je péče o zdraví obyvatelstva.

za následek pozdější nárůst obyvatel. Od poloviny 50. let došlo v Limě k modernizačnímu procesu ve spojitosti se jménem prezidenta Fernanda Belaúnde Terry (1963 – 1968). Zanedbání zemědělství a narůstající sociální nespravedlnost vedly k drobné válce, jejíž velitel neměl podporu národa.

Prozatím zvítězila myšlenka sociálního rozvoje, který je podporován státními zásahy a plánovaným hospodářstvím a působením uvnitř vojska. R. 1968 došlo ke střetu, který vedl generál Juan Velasco Alvarado a k sesazení prezidenta Belaúnde. Naleziště naftu na severu, zahraniční příjmy a soukromé komunikační prostředky byly zestátněny. Zemědělskou reformou byl vyvlastněn zemědělský majetek. Na pobřeží byl nahrazen zemědělskými družstvy, v oblasti Kordiller jinými a sociálními organizačními formami. Všechna tato opatření vedla ke snížení hospodářské produktivity země a provokovala tím opozici – různé skupiny lidí. V r. 1975 Velasca nahradil generál Francisco Morales Bermúdez (1975 – 1980), který slíbil návrat demokracie. Toto se událo v okamžiku začátku hospodářské krize, která trvala celé desetiletí (80. léta). 12. června 1979 byla vydána nová ústava. Vláda Moralese Bermúdeze vyvolala parlamentní volby 8. 5. 1980.

Den před vypuknutím voleb byly v jedné malé horské vesnici zapáleny volební materiály

a umy. Byl to první veřejný akt skupiny „Sendero Luminoso“ („Zářící stezka“), maoistické odnože peruánské komunistické strany, vzniklé koncem šedesátých let pod vedením profesora filozofie Abimaela Guzmána. Z voleb vyšel již po druhé vítězně Fernando Belaúnde, jehož liberální program vedl k jistému oživení, hospodářská krize se však nadále prohlubovala. Terorismus skupiny „Sendero Luminoso“ se rychle rozšiřoval, v roce 1984 se oddělila druhá skupina – Revoluční hnutí Túpac Amaru. V této době nabývá na prvním rozmachu obchod s drogami vycházející z oblastí peruánského pralesa. 28. července 1985 je zvolen Alan García Pérez prezidentem. Ekonomický růst byl podmíněn vysokými státními výdaji, což mělo brzy za následek obrovskou hospodářskou krizi (8000% roční inflace), hospodářská recese nabyla obrovských rozměrů. Následná iniciativa zestátnit finanční systém a neplatit dluhy vůči zahraničí, vyvolalo velkou vlnu protestů a nespokojenosti. Přibývalo terorismu a docházelo k obchodům s drogami – vznikl tzv. „Narco-terorismus“. Lima tvořila podstatný scénář subversivních akcí. Tak se ve městě soustředil druhý problém – kromě hospodářské krize. R. 1990 byl za prezidenta zvolen Alberto Fujimori. V srpnu toho roku zahájil – jako opatření k hospodářské stabilizaci – jeho „Šok-terapii“. Později také schválil zákon proti terorismu.

V roce 1995 se konaly prezidentské volby, kdy byl opět zvolen Fujimori. Po mnoha letech těžké recese zažilo Peru nový hospodářský rozvoj (7% v r. 1993, nejvyšší číslo v celé Latinské Americe). Přes jednoznačné zlepšení nepovolilo napětí na trhu práce. Mnoho Peruánců je dále nezaměstnaných. Problémy chudoby nejsou vyřešeny: celému regionu chybí služby. Obchod s omamnými jedy a terorismus jsou zůstávající symptomy a nedostatky a jsou zatím nevyřešenými úkoly.

**Členové Kolpingova díla České republiky
na poutním místě Medžugarje**

Vydává Centrální svaz Kolpingova díla ČR
náměstí Republiky 22, 591 01 Žďár nad Sázavou, tel.fax:0616/620 207, 219 07